

Nr 53

Av herr **Wahrendorff m. fl.**, om upphävande av den särskilda varuskatten å gräddglass.

(Lika lydande med motion nr 30 i Första kammaren)

Konsumtionen av glass har under senare år ökat kraftigt. Enligt uppgifter har glassförbrukningen under den senaste tioårsperioden tiodubblats. Glassen har sålunda fått allt större betydelse som livsmedel.

På glassen utgår en särskild varuskatt, motsvarande 65 procent av beskattningsvärdet. På grund av denna höga beskattning föredrar allt fler tillverkare av glass att vid framställningen övergå från högklassiga mjölkprodukter till andra fettämnen, såsom margarin, fettemulsion etc. Denna utveckling måste betecknas som högst olycklig, inte minst med hänsyn till den ökade konsumtionen, som otvivelaktigt kräver att kvaliteten på glassen är så hög som möjligt. Även från jordbruksnäringens synpunkt måste det anses olyckligt med en sådan utveckling, då den minskar inhemsk avsättning på mjölkprodukter. Följden blir att dessa måste exporteras i ökad omfattning, ofta till ofördelaktiga priser. Den s. k. hushållsglassen — desserter i hushåll, på restauranger eller matserveringar — omfattas inte av gällande beskattningsbestämmelser. Med hänsyn till de ovan relaterade konsekvenserna av glassbeskattningen och till att skatt inte utgår på hushållsglassen synes det på goda grunder motiverat att all skatt på gräddglass slopas.

När frågan behandlades vid 1958 års riksdag anförde bevillningsutskottet att starka skäl talade för att slopa varuskatten på glass. Man hänvisade emellertid till det dåvarande statsfinansiella läget och åberopade vidare kontrolltekniska svårigheter som talade mot ett slopande av skatten på enbart gräddglass. I sin motivering hänvisade utskottet till de synpunkter som 1952 års kommitté för indirekta skatter anförde i frågan. Kommittén hade under åberopande av svårigheterna att kontrollera beskattningen på glass förordat att glassbeskattningen skall slopas.

Det önskvärda vore att i enlighet med vad kommittén för indirekt beskattning rekommenderat helt slopa den särskilda glassbeskattningen. Från statsfinansiell synpunkt synes det emellertid inte välbetänkt att nu förorda en så vittgående åtgärd. Av skäl som i motionen anförts är det emellertid angeläget och rimligt att den särskilda skatten på gräddglass slopas från och med år 1962. För bud-

getåret 1961/62 kan ett slopande av denna skatt på gräddglass från nämnda tidpunkt beräknas minska statsinkomsterna med 5 à 6 miljoner kronor.

De kontrolltekniska svårigheterna som kan uppstå genom slopande av enbart skatten på gräddglass torde inte vara oöverstigligen. Till detta kommer att problemet knappast kan gälla för en längre tid, eftersom man har skäl utgå ifrån att den särskilda glasskatten inom överskådlig tid helt skall kunna avskaffas.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att särskild varuskatt å gräddglass från och med den 1 januari 1962 inte längre må uttagas.

Stockholm den 18 januari 1961

Harry Wahrendorff

Robert Johansson

Einar Larsson

Nr 54

Av herrar **Antby** och **Jönsson** i Ingemarsgården, om lindring av fordons- och drivmedelsbeskattningen för omnibussar.

(Lika lydande med motion nr 23 i Första kammaren)

Stockholm den 13 januari 1961

Sven Antby

Elias Jönsson
i Ingemarsgården
